

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

מפורת הש"ם

(ח) נעלן צ: מומנות מ"ט
 (ט) נעלן צ: מונרכיה סטטוטו
 (י) נעלן סר' פ' קיטו מוויט
 ומזה שמסמיך בטלת נולוכו
 דהילכן בטלת גס בזבזוקין
 (ז) מומנות מ"ט, (ט) נעלן מהלך
 ד"ה בזמומייס, (ו) עלי
 פיל"ס מומנות כ"ה ד"ה
 וצבעון, (ז) עלי טמ"
 מלון ט: ד"ה צבעון

1. מאות יאכבל את שבעת קדימים ולא קראה ליר חמוץ לא יראה לך שאר דבר גלגול שמות ז' ו'
2. שבעת ימים שאר לא יקען בתקביכם כי כל אבל מתחמץ ונורחתה הנפש ההורא מעדת יישאל בר ובארוח דאלא' שמות בי יט
3. שבעת מימות מצוחה האלבול און ביום קראתיכם התשביו שאר מותביכם כי כל אבל חמוץ ונורחתה הנפש ההורא מעדת מומז קראתיכם עד השבעה' שמות יט טו

**הגהות מהר"ב
רנשبورג**

ארמויי. נעל מיז'ן (חגיגה
בבשעת הבערר).
בבשעת צדקה, חנוך מכך
ולא זיך (לע"ז נזק) דוגמא,
משות לאלה נטה נליילן
כטמונין יהוּן ספק
(מנחות 30). לא דרכך
ברוחן רשות. ולמען
במושג קיילוף, לדיינו
בבשע (ב). יירודוק
טחון ספקם
ההנער. ענינם ווּן גוּני
ענינם ווּן גוּני
המייל כלכל מים.
ומה שמשיריך. מה
בדיקתו נלכלהו (בעל טעם)
משקרוב החמור יוֹצָאן.

מוסך חותם פוטו

א. דוחושין לאוד טמא.
טומם טומם. ב. קאמר הכא
גמי פלומתא דרש"ב כ' ורבנן.
ו. מוקם קאל'ה, קאל'ה.
ג. ואם לא יכול שמי שמי
החויה לא דוד הד לה לחוש.
ה' כי ביעי דוד. ד. שיש להם
טהרה בטבילה.
ה. שאן להם קאל'ה.
טהרה עלמיות. טומם ר' י. ו.
ו. שברך סמא מונח
התהיה ואיז אפשר לכהר
ליפטל. אלא מאן בן נגע
למדרך טמא. טומם חולין ע':
ז. גיאז טמא פטמא הדיה
בבשורתו. טומם קאל'ה. אבל
הא זוגי לילוחות, טמאים
וטהוריים שמי' והלון
להרהורם. טומם קאל'ה.
ט. לחוץ. לטומם קאל'ה.
ט' לטומם קאל'ה.

זווית אורת פלוגתא
קרדום שאבד בבה
נמי לנגן מוטצין קמע עכבר עטוף
ולוין דנטצין לעכבר יס לומס נמי
נמי זויב לאונט רלה נילען צהוון בלונט

הנich בוויתו וומצא בווית אחרת פלונטיא דרבנן שמעון בן נמלאליך ורבנן. לדבנן^a קדרן צדקה למוסדין צמלה עכבר עשה לנו זו טקסטים ולית לנו לדבנן סוף שקדד הו צמלה צמלה הולן לרבקה^b ג' לרבקה מידך כל קדסה כולה ב' חי נמי מה פפי' כל' וממיili כבונו צמלה

ודע מmas בכליות הנני ^{וילך נדייק} זמם לן מעה כולה:
שנאני אומר אדם טמא נבנמ
 לשם. וה' י' דצכל וצפלק
 קומל דוחולין (^{וילך ט:} גז' קלחים
 לתלין צאלס טמלה וצפלק קומל דנדס
^{וילך ז:} גז' כלר הנמן על גז'
 לאך' ומדף טמלה מונח מהטיה תלין
 טוואר ומילך ר' י' דהמץ צ'ק'
 צאלס זטט (^{וילך ט:} גז' עלב ספק כליט
 נסמכהיז' ^{וילך ז:} גז' עלב ספק חוכלין
 נסמכהיז' ח' נמי גז' כלר' לגיט
 נבדל שטווור טפיו צלט יפונ' עלב
 גאנט' ויטמן ^{וילך ז:}

מִפְנֵי שדרבו של תינוק לפָרֶר
וּמִירִי סִיס פַּלְיוֹין כְּלַי
בְּכָל כְּכָל וְלֹכֶד חֲנִיקָה וּמִפְּרָ
לְכָן שָׁמְעָן צָן גַּמְלִילָן לְמִמְרָ
זִיכָּךְ כָּל שָׁאַס כָּלָה סָכָה נְגִילָּס
לְדִבְרֵי סָקְפּוּלִים מִן רַכְכָּל שָׁאַלְיָ
מִיד נְכָם לְהָלִילָיו:
מִי אַמְּרִינְן הַיְינוּ הָא דְּעַל הַיְינוּ הָא
דְּנַפְּךְ וּמִפְּלָנוּ לְרַבְּצָבָג לְמִמְרָ
זִיכָּךְ כָּל שָׁאַס כָּלָה סָכָה נְגִילָּס
לְדִבְרֵי סָקְפּוּלִים סָכָה:
אָנוּ דַּיְלָמָּא אַחֲרִינָא הָאוּ. וּמִפְּנֵי נְלִי
לְמִמְרָ שָׁוֹם סָמְמָה שָׁוֹם שָׁנְמָצָד
סָכָה חַיְשָׁין לְמִמְתָּמָה קָלְטָה וּנְסָ
נְתָרָל בְּצִימָה וּזְכוּר לְמָר שִׁיחָה:
בְּמַמְוֹנִיהָ לְאַטְרוֹחוֹ רְבָנָן:
פִּי סָכָה דּוֹקָ' דְּסָמְלָ
וְיַיְנָה^ט מַה יְהִינְנָה תְּנִכָּה דְּלִיכָּמָ
חַמְצָן מַמְלָ נְעִיל (ד' 6): דִּינִיתָ לְיָא
אַתְּהִינָּךְ דְּלִיעַדְלָ מְוֹאָה בְּמַמְוֹנִיהָ:
אָם לְאַבְדָּק בְּתוֹךְ הַמְוֹעָד. פִּי
סָקוּנוּתָם צְבָעָה צְבָעָה וּקְדָמָה
לְלִבְנִי יְהֹוָה קְרִי לִיה שָׁעַת קְצִיעָוָ
לְמִמְשָׁה סִינָה נְצָוָה הָלָל בְּמִזְרָח
אַגְּזָנָה בְּצָלָמָתָה שְׁבָעָה עַד סָוִף
סָפְפָמָה וּלְמֹהֵר הַמְוֹעָד יְדֹוק כְּלַי
מְלָאָה יְמֻלָּה לוּ חַמְץ סָל חַיְסָוָ
פְּלָסָה כָּן מִפְּנֵי צְפִילָס בְּמִמְנָה
בְּזִוְדָקִים סָלָה יְעֹזָר בְּצָל יְהֹוָה^{ב'}:
קוֹלִין

ען א מיי פיעז מסל
מאנכט ומוונט סל צו
ויפען מילן חמן גל יונ

טָמֵן עַל־הַמִּזְבֵּחַ קָרְבָּנָה
 סְפֻנָּה עַל־בָּגְדָּאִד
 עַל־בָּגְדָּאִד קָרְבָּנָה
 מְחַמֵּן בָּגְדָּאִד כָּל־מִזְבֵּחַ
 הַמִּזְבֵּחַ קָרְבָּנָה
 עַל־בָּגְדָּאִד קָרְבָּנָה
 גַּי וְעַל־בָּגְדָּאִד
 עַמְּנָה תְּמִימָה סְפֻנָּה
 וְעוֹמֶק עַמְּנָה סְפֻנָּה
 פָּתָח יְמִינָה סְפֻנָּה
 מְלָאָה יְמִינָה סְפֻנָּה
 מְלָאָה יְמִינָה סְפֻנָּה
 מְלָאָה יְמִינָה סְפֻנָּה

פָּבְלַי מִיּוֹסֶטֶן זָקְוָעָן וְקָמָגֶן זָקְוָעָן הַוְּיָהָם סָמְעָן הַמְּנָאָלָן

הנימז בורית וזה מנצח בורית.
הזהרת, הילוקת ובושע' זבובן,
ודובבן, קומייאם לא כרבנן
ואדרטן הובית טמא, שאיגי
אומר אדרט טמא לנו
בליה ונטול מזון וו
וניגרין בורות אורה. אמרו
רבא עכבר ננסח וכבר
בפיו ננסח חזריו ומצע
ירוחין בירוחין בדיקת, שאין
dry נסח נסח לזר, אלא
העכבר עם הכהר שנשלט
ההילך (לע) ואיל פפורין
אין (מננו, לפיך נסח
לזרובין, אבל אם נטול
תינוק כרך וננסח לבייה
וכנסים אוריון מאז פפורין
אין ציריך בדיקת, שכן
dry להרתו שאל, ביע
רבא עכבר ננסח וכבר
בפיו נסח יצאה וכבר
בפיו נסח. ביע רבא כרך
בשמי קוויה ציריך סולט
להרתו או אל, ביע
רב אשי כרך בפיו נחש
ציריך חבר להציאו ולא לא
כרכ, אלו قولן עלות תמיון.
ומתני ר' ירודה אמרו
בדיקת אדרט העשו
ואבלקון עשר שרחה
ובשעת הביעור. רושלמי
בשנת הביעור בא אמר
שהעה חמישית, והוכחים
ארבעה מומרים לא בדק אוור
בדיקת שרחה בירדי בירדי
כרכ, כלומר אין ציריך
לזרובין חבר בירדי אויר
אין ציריך אחריו חבר בירדי
כלל. פריש חבר הסדא
טעמא ודרי יהודת דיבע

הפטת איין או
הזהר שול בדיקות, וכך נודע של
אהירותו של השומרה הורה על
השבחת מ'ן, ומובנאי
עליה מ'ה ד' היהוד
מכור כשל שאל בדור אחד
מששלש פרקים לשלול ר' יונתן בר ברכיה, תלמיד ר'
יהודה החד זוכנא בעין,
ואוקאנן עלעלים חזרה
ידיינגן בעין, ובזה פליגין
ר' יהושע בר ברעד שפיעין
בעירו ברוד, שם מ'צא
חמצ' טירנינג, האל אחים
זמן בעירנו איננו ברוד,
חשין לילמא אויל מלכ'ל
מניה. והחכמים ואומרים
ברוד קדוק המודע וואר' והאר'
המוציא פירשון שנחיה
במיינין האם, באה אחים
הפסח שברודק, אמר מ'צא
מן שצ'ר, לא דוחשין
דרלאן אויל מלכ'ל מניה.
ואקסנון כי גו' ר'
יהודה, והנתן במנחות